

“

Η αντίθεση μεταξύ της ευαισθησίας και ευαισθητοποίησης με την κακογουστιά και τον «ωχαδελφισμό» που χαρακτηρίζει την σύγχρονη ελληνική κοινωνία, άγγιξε τα όρια του σουρεαλισμού, παράλο που δε βρισκόμουν σε καμία έκθεση σε μουσείο, αλλά στο λιμάνι του Πειραιά.

Ζήστε το Μύθο σας Οικολογικά

Πριν πολλά χρόνια, όταν ήμουν ακόμη φοιτητής αρχιτεκτονικής στην Αμερική, είχα πάει σε μία έκθεση που είχε γίνει στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης (το γνωστό MoMA) με τίτλο «High and Low». Η έκθεση παρουσίαζε μία ρετροσπεκτιβica μοντέρνας τέχνης παρουσιάζοντας την παράλληλη εξέλιξη αυτού που όριζε ως «υψηλή» και «χαμηλή» τέχνη, δηλαδή, από τη μία οι τουαλέτες ως ready-made αντικείμενα φιλιππικής του Μαρσέλ Ντουσαμπ και από την άλλη τα είδη υγιεινής της σειράς στους καταλόγους βιομηχανικών προϊόντων των αρχών του 20ου αιώνα.

■ αναθεμιτέθηκε την έκθεση αυτή πριν λίγες μέρες όταν βρέθηκαν για άλλη μία φορά στο λιμάνι του Πειραιά.
■ Αυτή τη φορά ήταν όμως διαφορετική: Η αντίθεση μεταξύ της ευαισθησίας και ευαισθητοποίησης με την κακογουστιά και τον «ωχαδελφισμό» που χαρακτηρίζει την σύγχρονη ελληνική κοινωνία, άγγιξε τα όρια του σουρεαλισμού, παράλο που δε βρισκόμουν σε καμία έκθεση σε μουσείο, αλλά στο λιμάνι του Πειραιά. Εκεί, στο πρώτο λιμάνι της Ελλάδας, το έτος 2006, στήθηκαν πλαστικές

τέντες, για να λειτουργήσουν ως χώροι αναμονής επιβατών. Χώροι αναμονής που θυμίζουν νεοκλασικιστική διαζώωση στα περίκαρα της Αττικής. Χώροι αναμονής που έχουν εξοπλιστεί με λεπτοπλάτους πισωσάμενες καρέκλες – λες και προορίζονται για διαζώωση στο γκαζόν εξυμνητικό αγροκτήματος και όχι για συνεχή χρήση σε πολυσύχναστο λιμάνι επιβατών με αποσκευές - και δύο μονάδες κλιματισμού των 60.000 Btu/h στην κάθε τέντα, «σανές να φύζουν ένα διαμέρισμα των 100 τετραγωνικών μέτρων η κάθε μία! Το θέλημα μάλιστα να μοιάζει με τσίρκο στο μάτι μου, αλλά μπορεί να φαίνεται απόλυτο φυσιολογικό στον απλό περαστικό. Είναι όμως: Μάλλον όχι, διότι οι πέντες είναι κλεισμένες

αεροστεγώς έτσι ώστε να είναι απαραίτητο να μπει η πόρτα ανοικτή για φυσικό αερισμό. Με αποτέλεσμα οι δύο κλιματιστικές μονάδες να λειτουργούν συνεχώς με την πόρτα διπλάτη ανοικτή! Τι σημαίνει αυτό: Σημαίνει υπερκατανάλωση ηλεκτρικού ρεύματος (σε αντίθεση με τις οδηγίες του Πρωτοκόλλου του Κιότο και του Ν. 3017/2002 και ΠΥΣ 5/03/ΦΕΚ 58Α), κοπή ενεργειακή απόδοση των χώρων αναμονής (σε αντίθεση με τις απαιτήσεις της Κοινοτικής Οδηγίας 2002/91) και επιδείνωση του μικροκλίματος της περιοχής, καθώς οι υπερμεγέθεις κλιματιστικές μονάδες πετώνε τη ζέση τους στο λιμάνι και στον κόσμο, με αποτέλεσμα να δημιουργούν συνθήκες αβό-

ρητης ζέσης στους περαστικούς: οι πέντες με τα κλιματιστικά τους καταναλώνουν περισσότερη ενέργεια και επιβαρύνουν το μικροκλίμα της περιοχής, όσο θα το επιβάρυνε μία θάλασσα πολυκατοικία! Και όχι μόνο: εξαιτίας της πρόχειρης εγκατάστασης, τα νερά της ψύξης λιμνάζουν δίπλα στις σκηνές, δημιουργώντας εικόνα τρεποκαμιά στο πρώτο λιμάνι της χώρας.

Συμφωνημένος: Τοιος, διότι δίπλα σε μία από τις πέντες αυτές στήθηκε το αποκαλύφωμα της οβλιόπτης: ένα πλαστικό περίπτερο, με το κλιματιστικό του και τα καλώδιά του σε πλήρη θέα και έναν τεράστιο τίτλο «Ελλάδα: Ζήστε το μύθο σας» - αν είναι δυνατόν! Αυτή είναι η Ελλάδα του 2006: Αυτό έχουμε να παραδείξουμε προς τους ξένους τουρίστες και προς εμάς τους ίδιους:

Υπάρχει όμως και μία άλλη Ελλάδα. Αυτή που συνάντησα στον ΟΑΚΑ, στην έκθεση Ecolife, την πρώτη έκθεση που υπεύθυνα αγόρασε δικαιώματα ρύπων για την επιπλέον μόλυνση που θα επέβαλε στο περιβάλλον, εξαιτίας της μετακίνησης των επισκεπτών της με ιδιωτικά αυτοκίνητα. Σουρεαλιστικό; Καθόλου! Η Ελλάδα, έχοντας υπογράψει το Πρωτόκολλο του Κιότο δεσμεύεται μαζί με όλες τις χώρες της Ευρώπης να μειώσει τις εκπομπές του διοξειδίου του άνθρακα που ευθύνονται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου και την υπερθέρμανση του πλανήτη – που ευθύνεται για τις κλιματικές αλλαγές. Εξάλλου, όλοι γνωρίζουμε ότι η ΔΕΗ ΑΕ ετοιμάζει αυξήσεις στους λογαριασμούς του ηλεκτρικού, ώστε να μπορεί να πληρώσει τα εκατομμύρια ευρώ στο διεθνές χρηματιστήριο ρύπων, για να συνεχίζει να ρυπαίνει τον αέρα, το χώμα και τα υπόγεια νερά και να απειλεί την υγεία των κατοίκων δίπλα στα εργοστάσια ηλεκτροπαραγωγής με λιγνίτη.

Μετά την αθλιότητα που αντίκρουσα στο λιμάνι του Πειραιά, η έκθεση ήταν σαν ένα όνειρο: βιολογικά προϊόντα, φυσικοί χυμοί από σταφύλι χωρίς χημικά πρόσθετα και συντηρητικά, ρούχα από φυσικές πρώτες ύλες, φυσικά χρώματα για το σπίτι, κάδοι κομποστοποίησης και τα οργανικά της κουζίνας – που αντί να καταλήγουν στη χωματερά και να παράγουν, το βλαβερό για την ατμόσφαιρα, μεθάνιο, γίνονται φυσικό λίπασμα για τον κήπο – σύλλογοι και οργανώσεις, όπως η Ελληνική Εταιρεία, που προστατεύουν το φυσικό περιβάλλον

και τα ζώα που κινδυνεύουν με εξαφάνιση, εξαιτίας της ανεξέλεγκτης δραστηριότητας του ανθρώπου, πατώματα από φυσικά υλικά (φελλό και ξύλο), ηλιακοί συλλέκτες που παράγουν καθαρό ηλεκτρικό ρεύμα – χωρίς να ρυπαίνουν το περιβάλλον – τζάκια που χρησιμοποιούν βιομάζα για θέρμανση και αντικαθιστούν τους συμβατικούς λέβητες και καυστήρες, περιοδικά για την οικολογία και το περιβάλλον, όπως το ΟΙΚΟ της Καθημερινής, το ECOTEC, το Βιόραμα, οδηγίες για την ανακύκλωση αυτοκινήτων, ηλεκτρικών συσκευών, ελαστικών, παρουσίαση της εργασίας μαθητών με θέμα την οικολογική δόμηση με την επιμέλεια του μηχανικού βιοκλιματικής αρχιτεκτονικής Κώστα Τοίτηρα και του περιοδικού Βιόραμα, κ.ά. Όλα κάτω από τον καταγάλανο σπικκο ουρανό και το μεγαλόπρεπο μεταλλικό στέγαστρο του βραβευμένου ισπανού αρχιτέκτονα Σαντιάγο Καλατράβα.

Το high της ημέρας ήταν ο παγωμένος φυσικός χυμός που ήπια στο περίπτερο της Οικογένειας Γεώργα από τα Σπάτα, οι οποίοι παρουσίασαν πριν από ένα χρόνο σε εκδήλωση στην Αίγινα τη βιοκλιματική τους κατοικία. Επίσης, ο πανέξυπνος κάδος κομποστοποίησης για το μπαλκόνι πολυκατοικίας, που είδα στο περίπτερο της Βελτιωτικής - Γ. Παππάς, ο οποίος έρχεται και σε συσκευασία δώρου για γάμο! Τι πιο ωραίο δώρο για ένα νέο ζευγάρι, για να μνησθεί στην οικολογική ζωή; Το καλύτερο δώρο για το μέλλον των παιδιών τους! Οπικίας, high ήταν και τα συστήματα επεξεργασίας οικιακών λυμάτων της Shielco, τα οποία εξοικονομούν νερό και δεν επιβαρύνουν το έδαφος και τον υδροφόρο ορίζοντα – προβλήματα γνωστά σε πολλά μέρη της Αίγινας με τους υπερχειλίζοντες βόθρους και την ανεξέλεγκτη υπερδόμηση. Το low της ημέρας ήταν η εικόνα στο λιμάνι του Πειραιά, που αντίκρουσα ξανά στην επιστροφή, με τις τέντες τσίρκου και τα κλιμαστικά θηρία, που με προσεγείωσαν στην άθλια πραγματικότητα της χώρας μας. «Ζήστε το μύθο σας»: Σίγουρα στην έκθεση Ecolife στον ΟΑΚΑ. Όχι όμως στο λιμάνι του Πειραιά. ❗